

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.VI.20.196/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: cég1 (cím1)

A felperes jogi képviselője: Dr. Tara Beáta ügyvéd (cím2)

Az alperes: Agrárminisztérium (cím3)

Az alperes jogi képviselője: Simon és Gläser Ügyvédi Iroda (cím4., ügyintéző: dr. Horváthné dr. Gläser Zsuzsanna eljáró ügyvéd)

A per tárgya: támogatási összeg kifizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék, 67.Pf.632.917/2025/7. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság, 21.P.87.549/2023/37. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy 59.538 (ötvenkilencezer-ötszázharmincnyolc) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2016. november 30-án a V..P (a továbbiakban: VP) keretében felhívás alapján támogatás igénybevételére vonatkozó támogatási kérelmet nyújtott be, amelyet a VP I..a támogatói okiratában támogatásra alkalmasnak talált. A felperes egységes területalapú támogatás iránti kifizetési kérelmét a Magyar Államkincstár a 2022. február 24-én kelt döntésével részben hagyta jóvá, és a 2021. gazdálkodási évre vonatkozóan 367.922 forint támogatási összeget állapított meg, mert. helyszíni hatósági ellenőrzés során megállapították, hogy a perbeli ültetvény nem volt jól láthatóan és egyértelműen elkülöníthető a szomszédos ültetvénytől (az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv szerint „több gazda, több – egymással szomszédos – tábláján ugyanazt a növényt termeszt”). A felperes a döntéssel szemben kifogást terjesztett elő az alperesnél arra való hivatkozással, hogy az ellenőrzéssel érintett 6. sorszámú táblája nem egybeműveléssel érintett, ezért a támogatói okirat alapján a kifizetési kérelmének a Magyar Államkincstár köteles helyt adni. Az alperes a döntésével a felperes kifogását elutasította.

A kereset és az ellenkérelem

[2] A felperes módosított keresetében 2.976.891 forint és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[3] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú bíróság határozat

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Határozatának indokolásában megállapította: a bizonyítékul szolgáló egyik fényképeken nem voltak beazonosítható jelzőkarók, ezért az alperes jogszerűen állapította meg, hogy a perbeli esetben egybeműveltnek minősülő területre kért támogatást a felperes, és jogszerűen tagadta meg az ültetvény kapcsán a kifizetést.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az alperest 2.976.891 forint és késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Osztotta a felperes álláspontját, amely szerint az elsőfokú bíróság az ítéletében azt állapította meg: az ellenőrzés során lehetőség volt arra, hogy az ültetvényről a drótkerítésén át olyan fényképfelvételek készüljenek, amelyek a két kötelezettségvállalással érintett terület határvonalát is ábrázolták. Megítélése szerint erre tekintettel az alperes nem alkalmazhatta volna jogszerűen a teljes területre történő támogatás kifizetésének a megtagadását szankcióként, ugyanis a helyes jogkövetkezmény az adott évre jutó támogatási összeg 1 %-kal való csökkentése lett volna, mivel az elkülönítéshez kapcsolódó ellenőrzés végrehajtható volt.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[6] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet és a kérelme I. pontjában egyúttal felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet, utóbbit – annak tartalma szerint – a jelen ügyben alkalmazandó Pp 409. § (2) bekezdés a) pontjára alapítottan. Érvelése szerint az egybeművelés vonatkozásában a joggyakorlat nem egységes, ezért ennek egységesítése és fejlesztése szükséges. Előadta, hogy az első- és a másodfokú bíróság teljesen ellentétesen értelmezte a kötelezettségvállalással érintett területek elválasztására, valamint a területek beazonosításához szükséges jelzők kialakítására vonatkozó előírásokat, illetve az ezek megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. Állította, hogy a másodfokú bíróság nem tisztázta a megalapozott döntéshez szükséges tényállást (BH 2016.37.), és nem teljesítette teljesszórón az indokolási kötelezettségét (KGD 2016.196., Kfv.I.35.181/2020/7.). Álláspontja szerint a másodfokú ítélet egyes bekezdései ellentmondásban állnak egymással, ami az ügy érdemére kiható jogszabálysértésnek minősül, és ezáltal akadályozza a joggyakorlat egységességét, és továbbfejlesztését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[7] A Kúria előjáróban rögzíti, az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 243. § (4) bekezdése szerint a Pp. felülvizsgálatra vonatkozó módosított szabályozást tartalmazó rendelkezései 2026. január 1-jén lépnek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában a módosítással beiktatott új, illetve a módosítással hatályon kívül helyezett régi eljárási jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 15. § (2) bekezdés b) pontja alapján kell megítélni. Mivel a felülvizsgálat a jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat, a jogerős határozat meghozatala minősül annak az eljárási cselekménynek, amely meghatározza az ellene előterjeszthető rendkívüli perorvoslatra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát, ezért a jogerős ítélet 2025. november 25-i keltére tekintettel jelen ügyben a Pp. 2025. december 31-ig hatályos rendelkezései az irányadók (Kúria Pfv.20.061/2026/2.).

[8] A Pp. jelen ügyben alkalmazandó 408. § (1) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, ezért a felülvizsgálat lefolytatása érdekében szükséges volt engedélyezés iránti kérelem előterjesztése, amelynek az alperes eleget tett.

[9] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti (Kúria Gfv.30.512/2022/6.). Erre figyelemmel az alperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Kúria abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel megállapítható-e, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt szükséges.

[10] A Kúria megállapította, hogy jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt követelmények – az alábbiak szerint – nem teljesültek.

[11] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését. Ebből az okból a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban vagy az általa a 2012. január 1-jét követően meghozott Bírói Határozatok Gyűjteményében (BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie. Eltérő bírói döntésként pedig kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági (precedenserővel nem rendelkező) döntésre lehet hivatkozni (Kúria Pfv.20.723/2022/2.,

Pfv.20.487/2024/2., Pfv.20.346/2024/4.)

[12] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha az a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében indokolt. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Gfv.30.077/2024/10.).

[13] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében három kúriai határozatra hivatkozott, nem jelölt meg azonban az engedélyezés alapjául szolgáló felvetett jogkérdésekben olyan másodfokon jogerőre emelkedett bírósági döntéseket, amelyekkel igazolta volna a széttartó vagy a már kialakult, azonban már nem követhető joggyakorlatot (Kúria Pfv.20.533/2025/3). Megjegyzi a Kúria: a Pp. 409. § (2) bekezdésének a) pontja egyebekben is vagylagos eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, egyszerre nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható (Kúria Pfv.20.584/2023/2. Pfv.20.220/2024/4.).

[14] E tartalmi hiányosság eleve kizárta az Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára alapított engedélyezési kérelem alaposságát. Annak megítélése pedig, hogy helyes döntést hoztak-e az eljáró bíróságok, meghaladja a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elbírálásának kereteit, az csak a felülvizsgálati kérelem érdemi szakaszában vizsgálható (Kúria Gfv.30.536/2022/2., Pfv.20.165/2024/2.).

[15] A jogerős ítélet kúriai határozatoktól jogkérdésben való eltérése a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított engedélyezési kérelem esetén vizsgálható, amelyre azonban az alperes nem hivatkozott. A Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont cd) alpontja szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben meg kell jelölni – a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén – a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér. E jogszabályhelyhez fűzött jogalkotói indokolás szerint biztosítani kell a peres feleknek annak lehetőségét, hogy ha a jogerős döntés jogkérdésben eltér a Kúria közzétett határozatától, azt a Kúria elé tudják vinni, ezért számukra az ilyen esetekre jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani. Ez a kíváncsi akkor teljesülhet, ha a fél az általa állított eltérést kimutatja, megindokolja, azaz a törvényi elvárás az állított jogkérdésben eltérés konkrét ismertetését igényli. Nem elégséges megjelölni az eltérés alapjául hivatkozott határozatokat, az engedélyezés iránti kérelmet adekvát indokolással is el kell látni, részletesen ki kell fejteni, hogy a fél miben látja az eltérést (Kúria Pfv.21.234/2025/2.).

[16] Erre figyelemmel az engedélyezés iránti kérelem a Pp. 409. § (3) bekezdésére történő hivatkozás esetén sem felelt volna meg a törvényi követelményeknek, ugyanis az alperes a három kúriai határozat pusztá megjelölésén túl a fentebb kifejtettekre egyáltalán nem tért ki.

[17] Mindezekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[18] Az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[19] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemről a Pp. 411. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül határozott.

[20] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[1] 2016. évi CXXX. tv. 408. § (1) bekezdés, 409. § (2) bekezdés a) pont, 411. § (1) és (2) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[21] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára alapított engedélyezés iránti kérelemben meg kell jelölni olyan határozatot, amellyel az engedélyezést kérő fél igazolja a széttartó vagy a már kialakult, azonban már nem követhető joggyakorlatot.

Budapest, 2026. március 18.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

S.K. bírósági ügyintéző

